

Predica de la Zürich

Duminică, 24 februarie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 8:28-39** (...).

Bun venit tuturor în Numele scump și sfânt al Domnului nostru Isus Hristos! Toți sunteți bine veniți. O veste mai tristă este că în Pakistan, bărbatul care a organizat marile adunări de acolo a fost arestat. Trebuie să se justifice înaintea judecătorului pentru faptul că el a făcut reclamă pentru creștinism într-o țară musulmană. Noi îl vom aminti în rugăciunile noastre, ca Dumnezeu să dăruiască har și acolo ultimii să fie chemați afară.

În ultima vreme vin mail-uri și frații ne sună și întreabă cum vor continua lucrurile cu Israelul. Eu i-am scris premierului Benjamin Netanyahu și i-am enumerat toate versetele vechi testamentare din Isaia 14:1, 17:1, 66:8, Ezechiel 39:27-28, Țefania 2:47, Zaharia 2:12, 9:5-6 și Ioel 3:2 .

Fratele Branham a făcut trei afirmații care privesc Israelul. El a fost chiar în Cairo, Egipt, avea biletul de avion în mână și a spus că în 30 de minute avionul trebuia să decoleze spre Tel Aviv. El s-a retras într-un loc ca să se roage și Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lui și l-a îndemnat să nu meargă în Israel pentru că nu sosise încă timpul. În Israel nu vor fi mântuite persoane individuale, ci întreaga națiune va ajunge la credință. Noi toți știm că Dumnezeu are un plan cu Biserica și are un plan cu Israelul. El va desăvârși planul Său cu Biserica, iar după aceea și cu Israelul. Însărcinarea noastră este să purtăm mesajul la toate popoarele și toate limbile. Însărcinarea celor doi proroci va fi să ducă mesajul în Ierusalim, mai întâi celor 144 de mii; apoi este scris că întregul Israel Îl va recunoaște pe Domnul. Și chiar și popoarele învecinate vor veni pentru a se închina în Ierusalim. Să lăsăm totul în seama Domnului.

În Osea 9:10 este scris: *„Am găsit pe Israel ca pe niște struguri în pustiu, am văzut pe părinții voștri ca pe cele dintâi roade*

ale unui smochin". Apoi este scris că: „Domnul va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor” (Is. 14:1). Acest lucru chiar este scris: „El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui” (Osea 6:2). O zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi (2 Pet. 3:8; Ps. 90:4). Cele două mii de ani au trecut și împlinirea este foarte, foarte aproape. Noi suntem mulțumitori că Domnul a trimis o foame după auzirea cuvintelor Sale.

În cuvântul din introducere noi am auzit că fiecare verset este un cuvânt care este în legătură cu întregul plan de mântuire; până la „ce ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru?”. Absolut nimic. Tot ceea ce ni se întâmplă lucrează spre binele nostru. Noi am citit aceste lucruri din Rom. 8: „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit” (vers. 30). Pe aceia i-a desăvârșit. Prin har, în ochii lui Dumnezeu deja suntem fără reproș înaintea scaunului harului. Înaintea Lui noi Îi vom da slavă Domnului.

Domnul a strâns pe Israel din toate popoarele și din toate națiunile pentru ca El să Se poată descoperi poporului Său. Noi toți știm ceea ce este scris în Rom. 11, că aleșii au ajuns la țintă. Și așa cum am auzit: Domnul Își zidește Biserica Sa. El nu zidește o biserică, ci Biserica Lui, iar noi suntem Biserica întâilor născuți. El, întâiul născut între mulți frați, a devenit asemenea nouă și Și-a dat viața Lui pentru noi.

În Mar. 14 este scris un verset deosebit exprimat de gura Domnului nostru: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor” (vers. 24). Apoi accentul este pus pe sângele noului legământ vărsat pentru mulți. Dragii mei frați și surori, noul legământ a fost încheiat. Este scris și în Mat. 26:28: „acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”.

De fiecare dată propovăduirea noastră trebuie să atingă miezul: răscumpărarea, iertarea, harul, mântuirea. Totul ne-a fost dăruit. Pentru că noi am fost aleși pentru aceasta. Domnul a știut exact cine va crede

și cine nu va crede, cine va primi și cine nu va primi. Așa cum a spus Pavel în Rom. 11: „*din pricina necredinței lor unele din ramuri au fost tăiate, și tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, prin credință*” (vers. 17). Dumnezeu a tăiat ramurile naturale pentru că n-au crezut, ca să ne altoiască pe noi, pentru că noi credem din toată inima. Necredința este cel mai îngrozitor lucru care ni se poate întâmpla. Necredința împerecheată cu neascultarea duce în nenorocire. Credința este cea care a biruit lumea.

Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru harul pe care noi personal l-am trăit, că putem crede din inimă. Este scris că: „Din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvântul Domnului” și că Mielul lui Dumnezeu cu cei 144 de mii vor fi arătați pe Muntele Sionului, conform Apoc. 14. Noi toți știm că revărsarea Duhului a avut loc pe Muntele Sionului, în odaia de sus, acolo unde Domnul și ucenicii au serbat ultima Cină și unde s-au strâns ucenicii după aceea.

În ultima săptămână în renumita revistă „Strigătul de la miezul nopții”, cineva a scris un articol despre ceea ce a propovăduit Ioan: „*eu vă botez cu apă, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Apoi bărbatul a scris că „Duhul este hotărât pentru credincioși, dar botezul cu foc va fi atunci când va veni ziua Domnului și pământul va arde”. Ne putem prinde de cap. Dacă mergem la Fapte 2, citim că s-au arătat limbi ca de foc împărțindu-se pe fiecare dintre ei. Doar după ce limbile au fost curățate de focul lui Dumnezeu au putut ei vorbi în alte limbi și să vestească marile lucrări ale lui Dumnezeu. Tot așa va fi și acum la sfârșit. Scumpii mei frați și surori, întreaga noastră existență va fi pusă în slujba lui Dumnezeu și desigur și limba noastră.

Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt. Îi mulțumesc în mod deosebit că niciodată eu n-am interpretat niciun Cuvânt al Scripturii, ci l-am crezut din toată inima așa cum este, am crezut ceea ce spune Cuvântul. Este necesar ca de la făgăduința să trecem la împlinire și să nu ne prezentăm propriile noastre gânduri. Suntem mulțumitori pentru slujba fratelui Branham pe care Dumnezeu l-a putut folosi ca să aducă din nou Cuvântul care a ieșit din Ierusalim. Noi n-avem un alt mesaj decât mesajul original al

Cuvântului lui Dumnezeu, același Cuvânt, aceeași învățătură, totul, așa cum a fost la început așa este și acum la sfârșit. Iar Domnul ne-a dăruit har ca noi să putem crede.

Câteva versete din Coloseni care pe mine m-au mișcat foarte mult. Cum este scris în Coloseni, noi suntem aici ca să aducem Cuvântul, să zidim, să mângâiem, să îndemnăm. Nu ca să doborâm pe cineva. Ci să încurajăm, să ne încredem în Domnul în fiecare situație și împrejurare. Noi trebuie să fim conștienți că El o va face bine.

Citim din Col. 1:10: *„pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu”*.

În toate domeniile să aducem rod, să purtăm roada. Domnul caută roadă. Nu doar darurile Duhului, ci roada Duhului. Roada Duhului crește. Darurile duhovnicești sunt cadouri din partea lui Dumnezeu. Fie ca în noi să fie descoperită roada Duhului: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia și tot ceea ce este scris despre roada Duhului. Încă o dată Cuvântul din Rom. 8. Cu adevărat noi să ne ancorăm credința în ceea ce a făgăduit și a făcut Dumnezeu; aceasta nu se poate schimba. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele veșnic nu se clatină; cu Sângele Său a pecetluit Isus ceea ce a promis în Cuvântul Său. Tot ceea ce ne-a făgăduit El se și împlinește.

Dacă privim spre Israel, gândiți-vă la ceea ce s-a întâmplat în timpul celui de-al Treilea Reich, când se vorbea doar despre anihilarea evreilor. Dacă auzi mărturiile de atunci, îți frânge inima, mereu ești tulburat. Să știi apoi că a existat un 14 mai 1948, a fost un Ben Gurion care a proclamat statul Israel. Dumnezeu a dat făgăduințe și după două mii de ani le-a împlinit în fața ochilor noștri. Dacă apoi mergem la toate versetele biblice din Noul Testament și citim despre smochin: *„De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că timpul este aproape”* (Mat. 24:32). Apoi: *„Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri”* (vers. 34). Noi suntem generația care trăim toate aceste lucruri prin har. Domnul Dumnezeu călăuzește pe poporul Său Israel,

Domnul Dumnezeu îi călăuzește pe toți credincioșii dintre neamuri, din toate limbile. Și noi avem parte de aceasta. Dați-vă seama, ambele lucruri sunt scrise. Pe de o parte: „Această Evangheligie va fi propovăduită ca mărturie tuturor neamurilor”, iar pe de altă parte: „Mergeți în toată lumea”. După aceea mărturia fratelui Branham: „acest mesaj care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos pe întregul pământ”.

Astăzi, conform adevărului, putem spune că mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele a ajuns la marginile pământului. Noi vedem Scriptura împlinită. Domnul îi cheamă afară pe ai Săi din toate popoarele, limbile și națiunile, indiferent de religia care stăpânește țara respectivă; sunt hinduși, musulmani. Domnul cheamă afară pe poporul Său din toate popoarele și limbile, așa cum a dat El făgăduința lui Avraam. Noi putem vedea ambele lucruri și să le trăim. Pe de o parte: ceea ce se întâmplă cu Israelul. Iar pe de altă parte: ceea ce se petrece în mijlocul poporului lui Dumnezeu dintre neamuri, conform făgăduinței pentru această perioadă de timp. Noi suntem niște purtători ai ultimului mesaj. Și așa cum este scris, Dumnezeu va trimite o foame după ascultarea cuvintelor Sale. Până astăzi noi n-am propovăduit nimic altceva decât Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, cu tot respectul și cu toată teama.

Aici în Col. 1:10 este scris: „*pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți/fim plăcuți în orice lucru...*” și plăcerea Lui să se odihnească asupra noastră.

Apoi Col. 1:21: „*Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum*”. Indiferent cum a arătat calea noastră, Domnul ne-a chemat înapoi. El nu ne-a lăsat să mergem mai departe pe calea largă, ci S-a îndurat de noi și ne-a primit, iar noi Îl urmăm pe El.

Apoi Col. 2:2-3: „*pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos...*”. Cu adevărat desăvârșit. Introduși în taina lui Dumnezeu, în planul tainic al Dumnezeului nostru. Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot. Niciun om nu se poate lăuda, totul este un cadou al Dumnezeului nostru. Unde aș fi

fost eu astăzi dacă Domnul nu mi-ar fi dăruit har și nu m-ar fi primit? Unde ai fi fost tu? Unde am fi fost noi?

Acum scurt timp, într-o împrejurare m-am întâlnit cu vechiul dirijor din biserica penticostală liberă din anii '52, '53, '54. După mulți, mulți ani s-a ivit o situație să fiu chemat pentru rugăciune și m-am întâlnit cu acest dirijor, el are acum vârsta de 90 de ani. Dacă mă gândesc acum că Domnul a chemat o mică gloată de 15 oameni din această mișcare penticostală liberă. În decembrie anul trecut ne-am putut uita în urmă la 60 de ani în care Dumnezeu ne-a dăruit har. Nu ca să rămânem acolo unde eram odată. Atunci era un timp foarte binecuvântat, dar apoi a început o nouă zi, o nouă perioadă de timp când noi am auzit mesajul, l-am acceptat și l-am primit, și toți aceia care l-au acceptat și l-au primit au ieșit afară. Dar până în ziua de astăzi ceilalți au rămas acolo în învățătura trinitară, în botezul trinitar și ei încă mai sunt de părerea că Domnul vine în curând: „Da, noi știm că Domnul vine curând”. Ei chiar mi s-au adresat cu prenumele, ca în anii '50. Dacă mă uit în urmă pot doar să mulțumesc că Dumnezeu a dăruit atât har. Pas cu pas, să ții pasul cu ceea ce a descoperit Dumnezeu, să n-ai nicio împotrivire interioară, ci să crezi așa cum spune Sfânta Scriptură.

În vers. 3 este scris: „...ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”. Lui Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, I se cuvin mereu închinarea și mulțumirea pentru tot.

Citim mai departe din Col. 3. Frații mei, eu m-am adâncit în epistola către coloseni și tot ce este scris aici m-a mișcat.

În Col. 3:12-13 este scris: „Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi”.

Supportați-vă unii pe alții, iertați-vă unii pe alții. Dacă cineva are de reproșat ceva celuiilalt, iertați-vă unii pe alții. Așa cum v-a iertat

Domnul, așa iertați-vă și voi. Dragii mei frați și surori, acest Cuvânt din Col. 3:13 este foarte, foarte serios. Așadar să nu vă acuzați unii pe alții. În Apoc. 12 este scris că Satan, ca pârâș al fraților, va fi aruncat jos cu toți ai lui; el este pârâșul fraților.

În final, pârâșul fraților va fi aruncat afară atunci când gloata biruitoare va fi luată sus. Vă rog frumos să nu vă transpuneți în rolul unui pârâș/acuzator. Niciodată din gura voastră să nu iasă o acuzație, o pâră sau vreun reproș. Cine vrea să-i acuze pe aleșii lui Dumnezeu? Cine? Domnul Dumnezeu a făcut totul bine în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru.

Și acest lucru l-am mai citit astăzi din Ioan 15: „*să vă iubiți unii pe alții*”. Dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie descoperită. Nicio acuzație, niciun reproș. Iertare, împăcare și har. Apoi în interior suntem în legătură cu Domnul și legați unii cu alții.

Apoi Col. 3:13: „*dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi*”. O iertare deplină, o împăcare deplină, o mântuire deplină.

Apoi dacă citești mai departe registrul din Col. 3. În vers. 18 este vorba despre toate nevestele, în vers. 19 sunt atenționați toți bărbații, în vers. 20 sunt atenționați toți copiii, în vers. 21 sunt atenționați toți părinții, în vers. 22 sunt atenționați toți muncitorii. Da, nimeni și nimic nu este exclus. Femeile sunt atenționate, bărbații sunt atenționați, copiii sunt atenționați, fiecăruia i se adresează un verset. Apoi tații, mamele și apoi și muncitorii/robii. Spuneți-mi, a uitat Dumnezeu ceva? Nu. Totul a fost scris. Noi doar trebuie să citim și să primim și să practicăm/faceți ceea ce ne-a fost adresat nouă.

Mergem mai departe la Col. 4:3: „*Rugați-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvânt, ca să putem vesti taina lui Hristos, pentru care, iată, mă găsesc în lanțuri*”.

Dragii mei frați și surori, ce bine mi-ar fi mers mie. Deja în 1953 eram un vorbitor renumit la conferințe internaționale. Dar unde aș fi rămas eu? Unde aș fi aterizat eu? Dar Dumnezeu a dăruit har, și am luat asupra mea toată ocară care este în legătură cu propovăduirea și Îi mulțumesc Domnului din toată inima pentru aceasta. Pentru că

așa a spus El: „*Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit/primit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi/primi*” (Ioan 15:20). De asemenea a mai spus: „*Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*” (Ioan 13:20). Dumnezeu S-a îngrijit pentru ca scumpul și sfântul Cuvânt scris să devină un Cuvânt viu, descoperit.

Noi toți, dacă tați sau mame, dacă bărbați, femei sau copii, oricine am fi, suntem mișcați și ne lăsăm cercetați prin Cuvânt. Aici trebuie să mai spunem o dată ceea ce a accentuat fratele Branham: Dumnezeu nu are nepoți. Dumnezeu are doar copii. Toți copiii din familii credincioase trebuie să aibă trăirile lor personale cu Dumnezeu. Și aici este valabil: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Ce este cu aceia care nu cheamă Numele Domnului? Numai cine recunoaște că este pierdut va chema Numele Domnului și va primi salvarea sufletului, iar prin aceasta viața veșnică. Căci nimeni nu poate trăi veșnic numai dacă el are viața veșnică.

Dragii mei frați și surori, Domnul Dumnezeu este credincios, El Se îngrijește ca în viața noastră totul să fie ordonat biblic. Chiar dacă trecem prin cele mai grele prigoniri, batjocuri și ponegriri. O mai spunem o dată. Dacă am fi rămas în învățătura trinitară, în botezul trinitar, atunci toată lumea ne-ar lăsa în pace. Noi am auzit chemarea Domnului și am recunoscut-o. Așa cum am citit în Rom. 8: „*Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”. Noi nu vrem să fim la a doua înviere, ci noi vrem să avem parte de prima înviere, vrem să avem parte de răpire, să fim schimbați atunci când Domnul va reveni ca Mire pentru a-Și lua Mireasa Acasă.

Col. 4:3: „*Rugați-vă totodată și pentru noi*”. Rugați-vă pentru mine, rugați-vă pentru noi ca să purtăm Cuvântul lui Dumnezeu, vrednici, și noi credem că Dumnezeu va dăruia confirmarea prin har.

Apoi citim aceste cuvinte minunate din 1 Tes. 2:13: „*De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu,*

care lucrează și în voi care credeți („care se dovedește în noi de când suntem credincioși” – lb. germ.)”.

Frați și surori, ce afirmație este aici! Vă rog frumos s-o luați în serios. Nu este mesajul fratelui Branham, nu este mesajul lui Pavel și nici mesajul meu. Ci este în legătură cu planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Încă o dată Evanghelia veșnic valabilă trebuia să fie predicată ca mărturie tuturor popoarelor și limbilor. Dumnezeu l-a trimis pe robul Său înainte cu însărcinarea directă să aducă ultimul mesaj. Și cum a accentuat el deseori: înapoi la Cuvânt, înapoi la Dumnezeu, înapoi la început!

Pe cât de sigur poporul Israel se întoarce înapoi în Ierusalim la Muntele Măslinilor, la Muntele Sionului, unde Domnul S-a descoperit pe atât de sigur Domnul Dumnezeu a întors Biserica înapoi la original, la început, la ceea ce a fost propovăduit în Ierusalim, apoi în Samaria, și, așa cum a spus Domnul nostru, până la marginile pământului.

Începând cu timpul Reformei Dumnezeu a dăruit treziri după treziri, tot mai adânc, tot mai adânc călăuziți în Cuvânt. Apoi în ultima fază, mesajul original divin în legătură cu Dumnezeirea, botezul, cu alegerea, toate tainele lui Dumnezeu au fost propovăduite. Iar noi am primit harul să credem, să primim și să ne fie descoperit totul.

Luați la inimă ceea ce Pavel a scris aici: Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pe care noi l-am propovăduit voi nu l-ați primit ca pe un cuvânt al oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Domnului nostru Îi aducem toată slava și lauda.

Apoi în 1 Tes. 4:16: „*Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos*”. Nouă ne este încredințat ceea ce este scris aici.

Cum am spus, nu este un Cuvânt de obârșie omenească, nu sunt interpretări, nu sunt tălmăciri. Ci este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu; așa cum a fost propovăduit și a ieșit la început din Ierusalim, la fel îl purtăm noi mai departe acum.

Încă o dată Col. 2:13: *„Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile”*.

N-a mai rămas niciun singur păcat, nicio singură încălcare. Ci mântuirea deplină, iertarea deplină, prin faptul că ne-a iertat toate greșelile și încălcările noastre. Pârâșul să plece. El nici nu are voie/n-are dreptul să pârască, dar el totuși o face. Respingeți-! Luați ca scut Cuvântul lui Dumnezeu și spuneți-i: „Mie mi-au fost iertate toate încălcările”.

Col. 2:15: *„A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”*.

Să credem din toată inima că pe crucea Golgotei Domnul nostru a zdrobit capul Șarpelui, ne-a răscumpărat pe deplin, ne-a iertat pe deplin, ne-a dăruit mântuirea deplină prin har. Pârâșul fraților trebuie să plece.

Mai citim o dată Col. 2:15: *„A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”*. Dragii mei frați și surori, noi putem cânta Golgota minunată. Domnul nostru a isprăvit răscumpărarea.

Citim și Col. 3:1: *„Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu”*. Nu doar că El șade, ci El domnește pe tron și așteaptă până când toți vrăjmașii vor ajunge sub talpa picioarelor Sale. Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi aducem mulțumirea din inimă pentru tot. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele, limbile și națiunile ca toți să trăiască biruința divină care a fost descoperită prin învierea Domnului nostru, Cel care a biruit iadul, moartea și pe Satan, a înviat a treia zi dintre morți, și astfel a confirmat răscumpărarea isprăvită și a putut striga: *„Pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi”*.

Dorim să ne rugăm pentru toți, tineri și bătrâni, toți care trec prin încercări deosebite. Noi simțim cu toți tinerii care au greutăți la serviciu. Credincioșii nu se potrivesc în această lume. Nici copiii la școală, nici tinerii unde își învață meseriile lor și nici părinții în viață

de zi cu zi. Cu adevărat credincioșii nu se potrivesc în această lume. Dar Îi mulțumim Domnului că El va da tuturor înțelepciunea de sus ca toți să ia deciziile corecte. În ultima vreme am adus înaintea Domnului multe, multe necazuri în legătură cu tinerii. Dumnezeu este credincios, El va fi cu voi. Țineți tare de Domnul și El vă va dărui înțelepciune ca să știți cum să procedați și ce să faceți în fiecare situație.

Încă o dată Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru din toată inima că noi am primit trecere înaintea Lui. Prin credință noi am primit și ne-a fost descoperit ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp. Eu pot spune că este un absolut, nimeni și nimic nu ne poate clătina pentru că noi suntem ancorați în Cuvânt. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu rămâne în veci. Îi aducem mulțumire Domnului nostru, care în timpul nostru aduce la încheiere lucrarea de răscumpărare, cheamă afară Biserica Mireasă și o desăvârșește, o neprihănește, o sfințește și o duce la destinație/la țintă; totul prin har. Vă rog s-o acceptați, primiți-o!

Și îndeosebi ceea ce am citit aici, ca noi să propovăduim Cuvântul, nu ca un mesaj al fratelui Branham sau al unui alt trimis. Ci ceea ce noi am propovăduit este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Vă rog primiți ultimul mesaj ca mesaj sfânt al lui Dumnezeu! Cuvântul își va atinge în toți scopul pentru care a fost trimis, și în mod deosebit în gloata răscumpărată prin Sânge. Noi vom trăi desăvârșirea prin har, iar la revenirea Domnului ne vom întâlni cu El prin har. Când El va reveni vom fi fără pată și fără zbârcitură, vom fi gata. Îi aducem mulțumire Răscumpărătorului nostru pentru Sângele noului legământ. Lui Îi aducem mulțumire pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt, Îi aducem mulțumire pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul, prin har. Lui Îi aducem mulțumirea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, noi n-am primit Cuvântul Tău ca din partea oamenilor, chiar dacă a fost exprimat, scris și propovăduit de o gură omenească sub ungera Duhului Sfânt, el este și rămâne Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Ție Îți mulțumim că noi avem respect și teamă față de Cuvântul Tău sfânt. Iubite Domn, Te rog, fie ca noi toți, tați și mame, bărbați și femei, fii și fiice, noi toți să

luăm la inimă ceea ce Tu ne-ai spus în și prin Cuvântul Tău. Te rog fă din noi niște copii ascultători ai lui Dumnezeu. Să înaintăm prin credință și ascultare până când vom vedea ceea ce am crezut.

Iubite Domn, Îți încredințăm totul. Tu veghezi asupra noastră, Tu veghezi asupra Cuvântului Tău pe care noi îl credem, Tu veghezi asupra tuturor făgăduințelor pentru a le împlini în viețile noastre. Îți mulțumim! Tu Te-ai dus, dar înainte ne-ai dat făgăduința: *„Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*.

Iubite Domn, încă o dată Îți mulțumim pentru harul Tău pe care noi l-am trăit personal în ziua mântuirii, și dăm mărturie despre aceasta. Te rog binecuvântează-ne și fii cu noi în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.